

LEADERSHIP AND INNOVATION UNIVERSITY
APRIL 3-4, 2023, JOHANNESBURG, SOUTH AFRICA

Proceedings of the International Conference «MODERN TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF SCIENCE AND TECHNOLOGY» (April 3-4, 2023, Johannesburg, South Africa.). LIU. 2023. 84 P.

Proceedings of the International Conference contain scientific articles and reports of doctors of sciences, professors, researchers, scientists, lecturers, teachers, students of different degree levels as well as other interested persons and practitioners from all over the world in different fields.

Articles are published in the author's edition and formatting.

The authors are responsible for the accuracy of the information.

If plagiarism is found, only the authors are responsible.

The editors have the right to make changes that do not change the content and essence of the article.

e-mail: insciencon@gmail.com

New conferences on the website: <https://sciencon.mozello.site.com/>

CONTENTS

PEDAGOGICAL SCIENCES.....	6
Nataliia Vasylyshyna SOFT SKILLS VARIATIONS AS AN IMPORTANT COMPONENT OF FUTURE MODERN LAWYERS	6
Alieksieieva H.N., Shcherbakov E., J.I.Cortez, Chupryna A.P. FEATURES OF THE USE OF ICT FOR PERFORMING ONLINE TESTING IN THE MODERN EDUCATIONAL PROCESS.....	12
Shevchenko V. V., Shevchenko Y. V. METHODOLOGY OF FORMATION OF THE SAFETY AND OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY SYSTEM. ...	18
Revutska O., Lyndina Y., Huzenko S., Samsonova K. LATEST MILESTONES IN OVERCOMING SPEECH DISORDERS IN CHILDREN.....	23
ECONOMIC SCIENCES	29
Sochynska-Sybirtseva I.M. CONTEMPORARY TRANSFORMATIONS OF HR-TECHNOLOGIES	29
Nesterenko V.Yu., Shevchenko V.O., Tarianik Yu.S. THE ESSENCE, CONCEPT AND CAUSES OF THE RISK OF BANKRUPTCY	34
Nesterenko V.Yu., Shevchenko V.O., Khudiakov R.S. THE ESSENCE AND QUALITATIVE IDENTIFICATION OF ECONOMIC RISKS IN THE ACTIVITIES OF THE ENTERPRISE	39
Nesterenko V.Yu., Shevchenko V.O., Khudiakov R.S. CLASSIFICATION AND METHODS OF MANAGEMENT OF THE ENTERPRISE'S ECONOMIC RISKS	45
Rayevnyeva O., Brovko O. SIMULATION OF THE ECONOMIC BEHAVIOR OF THE COUNTRY'S ECONOMY	50
TECHNICAL SCIENCES.....	55

Binkovska A.B., Kaplun B.A. ANALYSIS OF ELECTRONIC DATABASES ..	55
Kudyrko O.M., Sokolov V.D. DEVELOPMENT OF THE WWW NETWORK IN THE WORLD AND IN UKRAINE	59
LEGAL SCIENCES	63
Zaborovskyy V.V., Semerak O.S., Manzyk V.V. SOME CONTRADICTIONS (DISAGREEMENTS) BETWEEN THE NORMS OF LAW AND MORALITY, IN PARTICULAR, IN THE ASPECT OF THE IMPLEMENTATION OF ADVOCACY	63
PHILOLOGICAL SCIENCES	69
Sopina O.A. THE CONCEPT «HOPE» IN THE UKRAINIAN LANGUAGE PICTURE OF THE WORLD: PRAGMATIC ASPECT.....	69
PHILOSOPHICAL SCIENCES	75
Tishko L.V. THE GENERAL CONCEPT OF "THE WILL TO POWER" OF FRIEDRICH NIETZSCHE	75
HISTORICAL SCIENCES	79
Gritsyuk D. P. POTENTIAL OPPORTUNITIES OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN THE ACTIVITIES OF HISTORICAL AND CULTURAL RESERVES	79

Тішко Л. В.

ЗАГАЛЬНА КОНЦЕПЦІЯ «ВОЛІ ДО ВЛАДИ» ФРІДРІХА НІЦШЕ

Tishko L.V.

**THE GENERAL CONCEPT OF "THE WILL TO POWER" OF FRIEDRICH
NIETZSCHE**

Анотація. Акцентується увага на тому як саме Ніцше описує прагнення до влади фундаментальним принципом буття. Воля до влади, на думку філософа, властива будь-якому процесу, вона є основою світового розвитку, а влада розглядається ним як невід'ємна властивість людини, що закладена в її ж природі.

Ключові слова: воля, влада, управління, контроль, життя, маніпулювання

Annotation. Attention is focused on how Nietzsche describes the desire for power as a fundamental principle of being. The will to power, according to the philosopher, is inherent in any process, it is the basis of world development, and power is considered by him as an inalienable property of a person, embedded in his own nature.

Key words: will, power, management, control, life, manipulation

Не дивлячись на те, що поняття «воля до влади» Ніцше ввів застосовуючи ідею Шопенгауера про «волю до життя», ці поняття суперечать одне одному.

Влада для Ніцше є уособленням сенсу життя. В ній він прагне побачити істинність бажань людей.

Прагнення мати владу – як еволюційна сходинка до відчуття свободи – являє собою трансформацію інстинкту самозбереження та продовження роду. Таким чином воля до влади – це воля до самозбереження та продовження роду, що пройшла крізь відчай та розчарування. Або інакше кажучи: воля до влади – це воля до самозбереження та продовження роду, що породжується відчаєм та розчаруванням [1].

Воля до влади – це бажання постійного накопичення влади, що відмежовує людину від інших людей, робить її усамітненою. У такий спосіб людина крім відчаю нічого не отримує. У результаті, воля може знову досягти себе лише за межами влади.

Ще один значущий момент на який слід звернути увагу це те, що воля до влади досить суперечлива та неоднозначна за своїм змістом. Вже найперші роздуми дозволяють побачити, що можливими є як воля до влади над іншими, так і воля до влади над собою.

Зазвичай волю розглядають як внутрішню владу, а владу – як зовнішню волю. Проте влада – це не лише прояв зовнішньої волі, але й воля, що змінює саму сутність владної людини. Тому воля до влади може бути як зовнішнім, так і внутрішнім атрибутом людини. Іншими словами, – можливою є як воля до влади над світом, так і воля до влади над собою.

Так, воля до влади над світом, або прагнення до зовнішньої влади, проявляється вже у бажанні маніпулювати іншими людьми, що з'являється від самотності та нудьги. Натомість прояв волі до маніпулювання людьми є формою волі до влади над світом, коли у людини виникає прагнення перетворити людей із найближчого оточення в одухотворені предмети, якими можна керувати. Це є проявом прагнення до нівелювання всього людського. Але за іронією зазвичай таке знеособлення людей повертається до самого ж маніпулятора.

Людина доволі послідовно рухається від маніпулювання речами та тваринами до маніпулювання людьми. У такий спосіб вона прагне позбутися

відчуття самотності та страждань. Але при цьому вона лише втрачає себе, натомість самотність та нудьга стають безмежними.

Воля до влади як і прагнення до маніпулювання у деяких випадках може перерости у волю до абсолютного маніпулювання, що містить у собі прояв маніакальних дій та вчинків [2]. Історія вдало наводить приклади правління Сталіна, Гітлера, Мао Цзедуна, Саддама Хусейна, Путіна – всіх тих, хто став засновником тоталітарних держав, для кого є властивою воля до абсолютного маніпулювання.

Але більшою мірою, маніпулювання являє собою лише ілюзію влади. Тому абсолютна воля до влади та воля до абсолютної влади проявляють себе за межами маніпулювання. Воля до абсолютної влади над світом відрізняється від волі до абсолютного маніпулювання тим, що вона являє собою прагнення оволодіти відносинами, а не людьми. Воля до абсолютної влади має більш плідотворний характер, ніж воля до абсолютного маніпулювання. Це прояв волі до влади Олександра Македонського, Цезаря, Колумба. Така воля межує з волею до відкриття, вона більш відкрита світу. Волі до абсолютної влади Петра I протистоїть воля до абсолютного маніпулювання Івана Грозного. Так само протистоїть воля до влади Наполеона та Гітлера.

Варто зазначити, що у стихії волі до влади інколи народжується навіть героїзм. Це найбільш конструктивний її прояв. Однак героїзм лише момент волі до абсолютної влади над світом – зовнішній характер цієї волі не дозволяє їй поринути всередину людини, змінюючи її сутність та існування. Тому воля до абсолютної влади над світом не є абсолютним героїзмом.

Не дивлячись на те, що воля до абсолютної влади над світом більш конструктивна, ніж воля до абсолютного маніпулювання, і перша, і друга наштовхуються на подібні волі інших людей. Тому воля до абсолютної влади, як і воля до абсолютного маніпулювання, породжують конфлікт – аж до знищення конфронтуючих сторін. Явним прикладом підтвердження цього є поширення наприкінці XIX ст. зброї масового знищення.

Попри все вище сказане воля до влади над світом вимагає оволодіння собою. Проте оволодіння собою є не ціллю, а є скоріш засобом для оволодіння світом. Але що буде коли воля до влади над собою стане ціллю? Напевно, це буде наступний крок на шляху просвітлення волі до влади. Саме про таку волю до влади – волю до самовизначення – і говорив насамперед Ніцше.

Волі до влади над собою породжує самотність-відчай як і воля до абсолютної влади над світом породжує самотність-тугу, а воля до маніпулювання – самотність-нудьгу [2].

Воля до абсолютної влади над собою може бути такою ж руйнівною, як воля до абсолютної влади над світом. Адже така воля може перетворити людину в механічну істоту, що діє автоматично без роздумів і втрачає все людське.

Таким чином, Ніцше використовує поняття *«воля до влади»* як основне поняття своєї філософії, стверджуючи, що саме прагнення до влади є фундаментальним принципом буття. Воля до влади, на думку філософа, властива будь-якому процесу, вона є основою світового розвитку, а влада розглядається ним як невід'ємна властивість людини, що закладена в її ж природі [3].

Список використаних джерел:

1. Ніцше Ф. Воля до влади. К., 1994. 368 с.
2. Хамитов, Н.В. Философия: Бытие. Человек. Мир от метафизики к метаантропологии. К., 2020. 268 с.
3. Фрідріх Ніцше «Воля до влади» Режим доступу: <https://anthologyforthe lazy.webnode.com.ua/l/fridrikh-nitsshe-volya-do-vladi/>

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ:

Тішко Лілія Володимирівна – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри філософії, соціології та історії, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, Україна, ORCID: 0000-0002-1979-9495